

Fridom og 17. mai 1945.

Nedtyngd og trelka var Noreg
det sagnomsuste år.
der landet vårt midt gjennom trengsla
fram mot sin fridom går.

Snøtung og sein var våren,
med bunød og mykje slit.
Fiskaren letta på åren
og streva med garnet sitt.

Krigstid og dårlege tider,
mange gjekk reint falitt
Napoleonskrigane lider mot
slutt, og vårt land blir fritt.

Kielerfreden var ikkje gaman.
Vårt land blei gitt bort på ny,
men då kom nordmenn saman
både frå bygd og by»

Dei skulle til Eidsvoll stemne.
Der skulle dei talast ved.
Av saker kan ein nemne:
Grunnlov, konge og fred.

Vi minnes dei trauste menn,
som voks på vår folkegrein
Vi nemne han Theis og han Sverdrup,
Falsen og Jonas Rein

Vel var det fattige tider,
men sinnet var stort og rikt.
Det maner som tidene lider,
oss nordmenn til truskap og plikt

17. mai blei grunnlova vedtatt,
og kongen endeleg valt.
I kyrkjene blei det kunngjort
at landets kårne har talt.

Dei såg fram med mot og mannskap
til vern om noregs vell,
og difor lova dei truskap
like til Dovre fell.

Fridomen vår blei trygda.
Utviklinga gjekk sin gang,
og kvart år i byen og bygda
feirast dagen med tog og sang.

Det blei fred mellom landa.
Kvar mann gjekk trygt til sitt,
og tenkte nok ikkje på anna ,
enn at Noreg var mitt og ditt.

Såleis i fred gjekk mange år,
eit hundre og tjue seks,
og ein kunne sjå av folkets kår
at kunnskap og rikdom veks.

Framgang, ein tekte ikkje på anna,
heilt fram til nitten før.
Då spurdest det sør i landa
at det tok til å brenne i glør.

Vi minnest nok alle ei kvelding
mot stormfull og koftjukkk natt.
Då kom det brått ei melding
om herskip i Kattegatt

Så vakna vi opp med kanning
og kunnskap om krigens gru,
og alle skjøna i sanning:
Det gjeld å verje seg nu.

Norske gitar kom saman
frå fjord, frå dal og frå sund,
ikkje til leik og gaman,
men kamp til siste stund.

Hardt og seigt tok dei fatt,
men det var ein ulik kamp.
Tilsist blei landet vårt hertatt
av grønnkledd nasist ramp.

Tyngst var kanhende dagen
da vi den meldinga fekk,
at all vår motstand var slagen
og Kongen i utlegd gjekk.

Då blei her mørke tider
med gestapistar på lur,
og mang ein jøssing lider
så fælsleg i fangebur.

Men då det såg som verst ut,
då kom Amerika inn.
Då skjøna kvar einaste norske gut.
No ber det mot fridomen min.
Den tyske krigsmakt blei
jaga frå eine slagmark til hi,
og så kom atter dagar
vi kunne kjenne oss fri.

Hugsar du den glederusen
som kvar mann i landet fekk?
Det var som ein fengjande skogsus
som inn i kvart hjarta gjekk

Krigen og okkupasjonen
har lært oss kva fridom er
og difor er fedrelandstonen
og syttende mai oss kjær

Leiknes i mai 1945.

Kåre Leiknes, sen.